

[Indenrigsministeren.]

dette Resultat; og derfor maa jeg ogsaa lade det ærede Medlems Paastand om, at hele Forslaget strider imod dets § 1, staa uimodsagt. Og jeg er ogsaa ganske ude af Stand til at polemisere imod Paastanden om, at hele Forslaget er grundlovsstridigt. Jeg haaber, at det høje Ting vil forstaa — og tilgive —, at jeg opgiver Ævred overfor denne Kraftudfoldelse. Jeg forstaaer dog saa meget med Hensyn til Udgangspunktet for disse Tankerækker, at det ærede Medlem hermed paa ny har ønsket at udgyde sin Vredes Skaaler over Partiernes. Partier er jo det ærede Medlem en Pestilens, skønt han selv har kæmpet for at tilvejebringe et Parti og selv udgør en saa væsentlig Del af et Parti — en større Del, kan man vel sige, end noget andet Medlem i dette høje Ting! Det ærede Medlem tror vistnok — jeg nærer ikke Tvivl om, at han mener det ærligt, i hvert Tilfælde mellem Valgene —, at i et politisk Arbejde staaer den stærkest, som staaer alene. Men dette hindrer dog ikke det ærede Medlem i, naar Valgtider er inde, at propagandere med stor Iver for de Ideer, som han repræsenterer. Men naturligvis, det kan være rigtigt, at ogsaa i det politiske Arbejde kan den, der staaer alene, staa stærkest, vel at mærke, saa længe man tror, at dette Arbejde bestaar i at foretage drabelige Indhug; vi har ogsaa her i Tinget andre Eksempler end det ærede Medlem paa en saadan Opfattelse. Jeg maa dog sige til det ærede Medlem, at jeg tror ikke, at den Styrke, han i sin Ensomhed mener at besidde, vil blive vurderet synderlig højt, naar Vælgerne paa ny skal spørges og tage Stilling til Arbejdet og hans Rigsdagsgerning, vel at mærke, naar det gælder Resultater og ikke det ærede Medlems drabelige Optræden. Men jeg gad vidst, om det ærede Medlems og hans Partifælles — undskyld Udtrykket — Opfattelse af Partiernes Stilling og af Vederstyggeligheden ved at danne Partier vil række langt nok til, at det ærede Medlem, naar Valgforberedelser næste Gang skal træffes, i suveræn Foragt for Begrebet Parti vil meddele den højt-ærede Formand her i Tinget, at Danmarks Retsforbund ikke mere eksisterer som Parti her i Salen . . . Det ærede Medlem ryster paa Hovedet. Nej, saamænd vil han ej; naar han kan tage Fordelene af Partidannelsen, vil han ikke holde sig tilbage. Men jeg tvivler ikke om, at Dagen efter Valgene vil han rase videre i sin pudsige Fordømmelse af al Partidannelse.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ser i det her foreliggende Forslag

en uvenlig Handling overfor det konservative Folkeparti. Jeg maa sige til det ærede Medlem, at jeg meget beklager, at han, hver Gang han ser ud over dette Spørgsmaal, har en Splint af Troldspejlet i Øjet. Det er beklageligt; og det er det saa meget mere, som det ærede Medlems Paastand er fuldkommen urigtig, og det ærede Medlem vil være ganske ude af Stand til at begrunde den. Hvis der nu i dette Forslag skulde ligge en Uvenlighed overfor det konservative Folkeparti, maa jeg da spørge: Var det med det Formaal at vise Venstre en Uvenlighed, at det konservative Folkeparti opererede sammen med Radikale og Socialdemokrater i 1920 for den Gang at skabe en ny Valglov, som man vidste var Venstre imod? Var det Ønsket om at vise en Venlighed til den Side og en kold Skulder overfor os, som var bestemmende den Gang? Nej, saamænd var det ej! Det var et Ønske fra konservativ Side om ved Hjælp af en ny Valglov at naa den Repræsentation, som deres Styrke ude i Landet berettigede dem til, og som de ikke kunde opnaa under den daværende Ordning. Det var et fuldstændig legitimt Formaal, som de altsaa mente at forfølge bedst ved at søge det Selskab, i hvilket det lykkedes dem at naa et Resultat. Vi kunde tale derimod, vi kunde stemme derimod, men vi havde ikke Styrke til at hindre det. Men derfor at rette Bebrejdelser mod det konservative Folkeparti for Uvenlighed overfor Venstre kunde naturligvis aldeles ikke falde mig ind. Naar det konservative Folkeparti i de foregaaende Rigsdagssamlinger har fremsat en Række forskellige erhvervs-politiske Forslag, kan jeg heller ikke tænke mig, at det har været Formaalet at vise Uvenlighed overfor Venstre eller andre Partier, som man vidste var uenige i de Betragtninger, der laa til Grund for disse Forslag. Jeg har aldrig udtalt noget saadant og ved ikke af, at der fra mit Partis Side eller fra Regeringens Side er udtalt noget saadant. Derfor siger jeg til det ærede Medlem: Skulde vi nu ikke fritage hinanden for slige Paastande og erkende, at vi fører ikke Politik, hverken det konservative Folkeparti eller Venstre eller noget andet Parti her i Salen, for andre Partiers kønne Øjnes Skyld, men under Hensyn til de Realiteter, som er bestemmende, og under Hensyn til de Værdier, som vi mener bør skabes gennem det politiske Arbejde. Nu siger det ærede Medlem Hr. Christmas Møller højtideligt, at paa dette Grundlag kan der ikke faas Forhandling med de Konservative. Det er